

H A J D Ú - B I H A R I N A P L Ó

FÜGGETLEN
NAPILAP

LXIII. évf., 188. sz.

Ára: 79 Ft,
előfizetőknek: 54 Ft

2006. augusztus 12.

Szombat

Hitben, lélekben erősödtek

■ Négy nyíraczádi fiatal is részt vett azon a nemzetközi ministránstalálkozón Rómában.

Nyíraczád (HBN – K. Z. E.) – „A Lélek az, ami éltet!” Ez volt az idei jelmondata annak a nemzetközi ministránstalálkozónak, amit augusztus elején rendeztek Rómában. A zárándoklatra ötévente gyűlnek össze azok az európai fiatalok, akik évekig hű szolgálatot teljesítenek az oltár körül. A Hajdúdorogi Egyházmegegye 130 küldötte között volt az a négy nyíraczádi fiatalember is – **Katona Tamás, Hudácskó Ferenc, Hudácskó Mihály, Béres István** –, akik öt évig ministráltak, ezért **Mező György** esperes javaslatára képviselhették a nyírségi községet a találkozón. – Nem nyaralás, hanem zárándokút volt ez, ami igazából akkor kezdődött, amikor hazaér-

tünk, amikor lehetőségünk nyílt átadni azt a hihetetlen lelki megerősödést, amit az út alkalmával kaptunk – kezdte az élménybeszámolót Hudácskó Ferenc. Testvérét, Mihályt a látnivalókon kívül az ember-tömeg is lenyűgözte. – Felemelő élmény volt látni a sok tízezer embert, s tudni, hogy mindannyian együvé tartozunk, hogy több mint ötven-ezer társam van körülöttem, akik ugyanúgy gondolkodnak hitről, vallásról, mint én – fogalmazott Misi.

Sokcsillagos szállás

Katona Tamás a napi programokról mesélt. – Reggelenként közös istentiszteleten vettünk részt, egyszer a Szent Péter-bazilika egyik altemplomában, a magyar kápolnában volt a mise. Két napot városnézéssel töltöttünk; több mint ezer lépcsőfokot másztunk meg, hogy a bazilika kupolájából

Nyíraczádi ministránsok a Colosseum előtt

(Fotó: Kedves Zilahi Enikő)

megcsodálhassuk a gyönyörű panorámát, voltunk a Minden Isten Templomában, ahol számtalan felekezetnek van külön-külön oltára – magyarázta Tamás, aki azt is elárulta, „sokcsillagos” szálláshelyük volt, ugyanis esténként a helyet adó iskola aulája helyett több társukkal együtt az ud-

varon gurították ki hálósájkukat és tértek nyugovóra. Béres István arra emlékszik legszívesebben, hogy jártak annál a lépcsősornál is, ahol Jézus Krisztust felvezették Pilátus elé, s ahol ők maguk is térdelve, imádkozva, gondolataikba mélyedve haladtak fokról fokra.